

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

510. An religioso appellante à cassatione electionis suæ, monasterium vel ordo teneatur ad expensas factas, aut faciendas in prosecutionem appellationis in ordine ad consequendam prælaturam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

nent Lap. Abb. Gemin. eò quòd in *cit. cap. ut cir. ca.* non annulleretur appellatio interposita ex rationabili causa, non servatà formatà. *cit. cap. sed tantum*, quòd appellans non sit audiendus super non expressis in libello appellationis, nisi in casibus ibi expressis, etsi non juraverit, prout ibi, cum quo flet, quòd appellatio teneat, & devolvat negotium ad Papam, Tametsi autem renunciari possit appellationi de consensu partium, juxta *c. quamvis. de elect. in 6.* non tamen invito appellato, ut Gl. in *cit. cap. v. partibus.* nisi res adhuc sit integra; ut Franc. in *cit. c. quamvis. n. 8.* vel ubi, re non integrà, appellans velit satisfacere parti de suo interesse, ut Gl. *ubi ante.* postquam tamen hæc appellatio est præsentata Papæ, ne quidem de consensu partis potest ei renunciari. Pass. *loc. cit. juxta cit. c. quamvis.* Sed & ubi (subintellige, re adhuc integrà) renunciatum esset huic ad Sedem Apostolicam appellationi, inferiorem Judicem non statim posse assumere causam, sed debere prius diligenter inquirere, an in renunciatione intercesserit pravitatis, v. g. simonia, violentia, metus (quà pravitatis interveniente, si partes renunciant appellationi ab electione interposita ad Papam, non potest Judex cognoscere in causâ, sed attentat) etsi talem pravitatem repererit, debere eum præfigere partibus terminum competentem, in quo cum omnibus actis & munimentis suis Apostolico aspectui se sistant. Quòd si verò prætermisâ hac inquisitione procedat ad confirmationem vel cassationem electionis, non solum confirmationem, cassationem, omnèsque processus ab eo factos esse irritos; sed etiam confirmatorem confirmantem vel consecrantem Episcopum per annum suspensum esse ipso jure, juxta *c. provida. de elect. in 6.* (in quo *cap. uti & in cit. c. quamvis.* cum sermo sit expressè de electione ad Episcopatum & dignitates majores, non comprehenduntur quòd ad hanc pœnam sic confirmantes electiones ad Ecclesias regulares, juxta Franc. in *cit. c. provida. n. 2.*) à confirmatione Episcoporum, tradit Pass. *n. 72.*

3. Resp. secundò: ubi sermo est de Superioribus Papâ inferioribus, appellatio debet fieri gradatim, & non potest fieri, omisso medio, immediatè ad mediatum. Pass. *cit. c. 34. n. 73.* citans *c. dilecti. il. 3. de elect.* Marant. in *specul. p. 6. §. & quandoque. n. 368.* Scacc. *de appell. q. 7. n. 93. & c.*

4. Limitandum tamen hoc ipsum primò, ut non solum possit præteriri Judex medius, dum is est impeditus, v. g. excommunicatus; vel si is neget Justitiam; vel sit pars, contra quam litigatur; sed etiam absolutè de jure canonico, parte non obstante, valet appellatio, præterito Judice medio. Pass. *num. 74.* citans Abb. in *cit. c. dilecti. n. 7.* Barbof. *ibid. n. 4.* Scacc. *loc. cit. n. 18. 20. & 105.* Tusch. *lit. A. concl. 352. & c.*

5. Limitandum secundò quòd ad Religiosos, apud quos cum medii Superiores sint longè magis ex voto obedientiæ subordinati primariis Superioribus, quàm alii Judices ecclesiastici, facilius admittitur appellatio, præterito Superiore medio. Et non solum parte non opponente valet appellatio talis; v. g. ab electione Prioris interposita apud Generalem præterito Provinciali; verùm etiam, parte opponente, potest Generalis, videns rationabiliter esse præteritum Provincialem, ad se avocare causam, & inhibere Provinciali, ne se ingrat in cognitione electionis illius, cui inhibitioni

deferre teneretur Provincialis. Pass. *l. cit. n. 75.* ubi plura, qualiter hæc locum habeant in suo Ordine.

Questio 510. An Religioso appellante à cassatione electionis suæ, monasterium vel Ordo teneatur ad expensas factas aut faciendas in prosecutionem appellationis, in ordine ad consequendam Prælaturam?

1. Respondeo primò negativè, ubi electus fuit ad Prælaturam extra monasterium vel Ordinem; quia tunc non agitur causa ad favorem monasterii vel Ordinis. Pass. *cit. c. 34. n. 76.* citans Abb. in *cap. ex parte. de accusat. n. 9.* Anchar. *ibid. n. 7.* Anan. *num. 7.* Archid. in *c. pastoris. 2. q. 7.* & *ibid.* Bellamer. & c. Limitandum hoc ipsum, & dicendum contrarium, ubi Religiosus electus ad Prælaturam extra Ordinem agit pro sui electione de mandato Superioris, & ex obedientia; quia tunc agit causam non propriam, sed de communem.

2. Resp. secundò: electus ad Prælaturam sui monasterii vel Ordinis agens ad suæ electionis confirmationem, debet accipere expensas à monasterio vel Ordine; quia in hoc eorum causam agit, cum interfit monasterii vel Religionis, electum Prælaturam confirmari. Pass. *loc. cit. n. 77.* citans Felin. in *c. ex parte. n. 4.* Sanch. in *Decalog. c. 12. n. 26.*

3. Limitandum hoc ipsum putant Peyr. de Prælatur. *q. 3. c. 1. §. 4. num. 124.* Donat. *p. 2. tr. 7. q. 15.* apud Pass. *n. 78.* ita, ut non teneatur ad expensas monasterium vel Ordo, dum eorum Religiosus ambitiosè procuravit se eligi ad Prælaturam, ad quam non erat eligibilis; eò quòd Conventus non teneatur fovere ambitionem illius, & interest monasterii, non habere Prælaturam ambitiosum, quique se opponunt, ducantur zelo bono, ne quis malo modo eligatur. Verùm non placet Passerino hæc limitatio; eò quòd non fit de facili electus habendus pro ambitioso, cessetque post electionem ambitionis prætextus, cum habeat tunc jus ex electione ad confirmationem; tum etiam, quia si major pars eligentium illum perseverat in electione & petitione illius, agit negotium Conventus, dum petitur ejus confirmatio. Ac denique, si electus alius sit dignus & prudens, parum interfit monasterii, quòd ambitiosè intravit, Proinde ipse Passerinus aliter limitat responsionem. *n. 79.* nempe ut tunc in hoc casu non debeantur expensæ, ubi Conventus non consentit ex parte sua huic prosecutioni, sed contentus est Superioris determinatione, qualiscunque ea fuerit; eò quòd majore parte Conventus non adhaerente huic prosecutioni, seu non appellante contra cassationem electionis, & non agente contra opposentes se electioni, non agatur causa Conventus, neque electus agit nomine Conventus. Idque etiam, ubi electus aliunde non habet, unde solvat expensas; & si visicerit, sive succumbat. Quin & si electus non est verè habilis ad Prælaturam, aut verè est culpatus, adeoque non ducat eum confirmari, licet à majore parte ex passione aliqua fuerit electus, male facere Conventum prosequendo causam talis electionis, & multò minus tunc teneri ad expensas, electo eam prosequente, tradit *cit. n. 79.* Pass.

4. Sublimitar tamen hæc ipsa Pass. *ibid.* ita, ut si legitime electus esset verè innocens, & calumniam pateretur, & aliâ viâ non posset honorem suum tueri, teneatur monasterium ad expensas, quas electus

lectus innocens pro famæ suæ defensione necessariò faceret; cùm Conventus teneatur providere subito de necessariis.

5. Respondeo tertio: in religione, in qua electio non licet appellare à cassatione electionis suæ, Conventus nihil debet illi causam electionis suæ prosequenti, Pass. loc. cit. n. 8. nisi, ut addit, illum suum procuratorem constituat; quod ipsum tamen ait, tanquam parum conforme legibus prohibentibus talem electum ab appellatione, eum non debere admittere.

Questio 511. An confirmatione existente nullâ seu annullatâ, perimatur quoque electio, seu ea reddatur quoque nulla?

Respondeo negativè, quemadmodum cassatâ institutione non annullatur presentatio, potestque presentatus jus suum prosequi, ut Rota decis. 648. p. 4. recent. ita annullatâ confirmatione minimè perempta aut cassata censetur electio. Lott. l. 2. q. 18. à n. 23. Pass. de elect. c. 33. n. 168. Pirh. ad rit. de elect. n. 328. Laym. ad cap. si confirmationem. in 6. juxta expressum illius cap. textum, ubi Papa ita rescribit: si accidat confirmationem electionis cassari, seu cassam & irritam declarari, sive propter debitam juris solennitatem in confirmatione omissam (ut si confirmatio fiat electionis, à qua appellatum non observatis iis, quæ præscribuntur in cap. quamvis, & cap. provida. de elect. in 6. vel confirmatio facta omissâ formâ traditâ in cap. fin. de elect. in 6. Pirh. loc. cit.) vel ob causam eam, quia is, qui confirmavit, non habuit potestatem confirmandi (nempe quia vel non erat Judex competens, vel quia legitimè ab eo ap-

pellatum; vel quia erat publicè excommunicatus vel quia Papa ante confirmationem reservaverat sibi Prælaturam, ad quam electus: vel ob aliam similem causam, ideoque ipso jure non valuit confirmatio. Pirh. loc. cit. cum Gl. in cit. c. si confirmatio. n. v. potestatem.) non idcirco etiam præcedens electio, si aliàs sit legitimè celebrata, infirmari debet, vel pro irrita haberi. &c. Ratio est, quia utile per inutile non vitiatur, reg. juris 37. in 6. dum unum ab altero separari potest, uti potest electio separari à confirmatione, cùm sint actus diversi, qui non fiunt eodem contextu & tempore; nec electio quodam sul valorem, tanquam quid prius, dependet, à confirmatione tanquam posteriore; proinde destructo hoc consequente seu accessorio, non corrumpit etiam fundamentum, licet corrumpente illo fundamento, corrumpat accessorium, quale fundamentum necessariò suppositum ad confirmationem est electio canonicè facta & valida. Laym. Pirh. Pass. loc. cit. Quod si igitur electione legitimè factâ, subsequens illius confirmatio irritetur, alia confirmatio ejusdem electionis coram debito seu competente Judice peti debet. Secus, si non tantum confirmatio, sed & electio sit cassata. Pirh. loc. cit. cum Gl. in cit. cap. si confirmat. Porro, quòd in dicto cap. statutum est de confirmatione electionis, habere quoque locum in aliis confirmationibus (puta sententiæ, ut eà cassatâ ob defectum in ea commissum, acta tamen firma permaneant. Item de confirmatione privilegii, statuti, contractus) cùm eadem in omnibus sit ratio, tradit Pirh. loc. cit. citans Franc. & Jo. And.

* *

SECTIO TERTIA.

DE PROVISIONE BENEFICIORVM PER LIBERAM COLLATIONEM.

CAPUT PRIMUM.

De primario Collatore, scilicet Papa.

PARAGRAPHVS I.
De potestate Papæ in collatione beneficiorum tam absoluta, quàm respectiva ad alios Collatores.

Questio 512. Quanta & qualis sit potestas Papæ in beneficiis?

Respondeo: Papæ à Christo concessum esse in beneficiis jus plenum, seu summum, absolutamque potestatem & plenariam dispositionem. Castrop. tr. 13. de benef. d. 2. p. 14. n. 2. Laym. in c. quæ ad

Ecclesiarum. de constit. Lott. l. 2. q. 22. n. 9. dicens,
P. Leuren, Fori Benef. Tom. II.

Catholicorum neminè id negare, juxta c. 2. de preb. Ita ut non solum dicatur beneficiorum administrator absolutus, ut cum D. Th. 2. 2. q. 100. a. 1. ad 7. tam Theologi omnes quàm Canonistæ, Lott. l. 2. nu. 10. & l. 1. q. 4. n. 57. sed etiam Dominus, Lott. cit. q. 22. n. 11. citans Menoch. cons. 192. n. 7. Burfat. cons. 126. n. 11. Surdum cons. 25. n. 20. in tantum, ut, ubi constat de ejus voluntate, frustra quaratur de potestate, stante ei in his pro ratione voluntate. Lott. loc. cit. n. 13. ex Ferret. cons. 65. n. 5. & Gl. in c. si gratiose. de rescrip. in 6. Quemadmodum enim, quamdiu beneficium persistit in suo esse, negari non potest Papæ absoluta ejus administratio, ita nec absolutum dominium respectu ipsius formæ seu tituli beneficalis (secus est de ipsâ materiâ seu substantiâ beneficalis, quæ consistit in eo, quòd ob laborem & ministerium spirituale præbeatur stipendium & alimentum, quod juris est divini, & quod Papa impedire nequit, juxta dicta ad initium 1. part. de quo vide Lott. l. 1. q. 4. num. 53. & seq.)
S
qui